

Warszawa, 20 grudnia 2021 roku

Sprawa: Petycja z 27 września 2021 r.

Znak sprawy: PT1.056.7.2021

Kontakt: Kancelaria MF
tel. +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Jacek Czauderna
Prezes Zarządu Izby Gospodarczej
Gastronomii Polskiej
Sławomir Grzyb
Sekretarz Generalny Izby
Gospodarczej Gastronomii Polskiej
biuro@igggp.pl

Szanowni Państwo,

w nawiązaniu do petycji z 27 września 2021 r. w sprawie wprowadzenia jednolitej stawki VAT – 5% na usługi i produkty gastronomiczne i cateringowe, uprzejmie informuję.

Zgodnie z art. 41 ust. 12f ustawy o podatku od towarów i usług¹, dalej „ustawa o VAT” stawkę 8%² stosuje się do dostawy towarów i świadczenia usług klasyfikowanych według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56), z wyłączeniem sprzedaży w zakresie:

- 1) napojów innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, w tym ich przygotowania i podania;
- 2) towarów nieprzetworzonych przez podatnika, innych niż wymienione w załączniku nr 3 lub załączniku nr 10 do ustawy lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie;
- 3) posiłków, których składnikiem są towary wskazane jako wyłączone z grupowań wymienionych w poz. 2 i 11 załącznika nr 10 do ustawy.

Podkreślić należy, że krajowe przepisy w zakresie stawek VAT określające zakres opodatkowania stawkami obniżonymi tylko niektóre kategorie towarów/usług w ramach

¹ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685, z późn. zm.)

² Dla towarów i usług wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, innych niż klasyfikowane według Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług w grupowaniu usługi związane z wyżywieniem (PKWiU 56), stawka podatku wynosi 7%, z zastrzeżeniem art. 114 ust. 1 i art. 138i ust. 4. Od 1 stycznia 2011 r. stawka podwyższona do 8% na podstawie art. 146a i art. 146aa ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT.

danej pozycji załącznika III do dyrektywy VAT³ są zgodne z regulacjami unijnymi. Potwierdza to wyrok C-499/16 w sprawie AZ, w którym Trybunał Sprawiedliwości UE stwierdził:

„23 W odniesieniu do stosowania stawek obniżonych VAT z orzecznictwa Trybunału wynika, że z zastrzeżeniem poszanowania zasady neutralności podatkowej, na której opiera się wspólny system VAT, do państw członkowskich należy dokładniejsze określenie wśród dostaw towarów i świadczenia usług objętych kategoriami załącznika III do dyrektywy VAT tych, do których ma zastosowanie stawka obniżona (wyrok z dnia 11 września 2014 r., K, C-219/13, EU:C:2014:2207, pkt 23).

24 Możliwość dokonywania takiego selektywnego stosowania obniżonej stawki VAT jest uzasadniona m.in. tym względem, że – ponieważ stawka ta stanowi wyjątek – ograniczenie jej stosowania do określonych i swoistych aspektów kategorii danego świadczenia jest spójne z zasadą, według której wyjątki i odstępstwa należy interpretować zawężająco⁴ (wyrok z dnia 6 maja 2010 r., Komisja/Francja, C-94/09, EU:C:2010:253, pkt 29).

Ponadto należy zauważyć, że Trybunał w sprawie C-703/19 J.K. stwierdził:

40 (...) pod warunkiem, że transakcje, do których stosuje się stawkę obniżoną, należą do jednej z kategorii załącznika III do dyrektywy VAT i że przestrzegana jest zasada neutralności podatkowej, ustawodawca krajowy, określając w prawie krajowym kategorie, do których zamierza stosować tę stawkę obniżoną, może swobodnie klasyfikować dostawy towarów i świadczenie usług należące do kategorii wymienionych w załączniku III do dyrektywy VAT zgodnie z metodą, którą uzna za najbardziej odpowiednią.

(...)

42 Jak wskazał w istocie rzecznik generalny w pkt 50 opinii i biorąc pod uwagę w szczególności wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., Pro Med Logistik i Pongratz (C-454/12 i C-455/12, EU:C:2014:111, pkt 43, 44), dyrektywa VAT nie stoi ponadto na przeszkodzie temu, by dostawy towarów lub świadczenie usług należące do tej samej kategorii załącznika III do tej dyrektywy podlegały dwóm różnym obniżonym stawkom VAT.

Postulat będący przedmiotem petycji zakłada ujednoczenie stawki VAT na poziomie 5% w gastronomii, co oznacza de facto obniżenie stawki VAT zasadniczo dla dań i posiłków o 3 p.p. (z 8% do 5%), natomiast dla podawanego w punktach gastronomicznych alkoholu, niektórych napojów, wody butelkowanej, kawy, herbaty, a także dań i posiłków, których składnikami są tzw. owoce morza – obniżkę stawki VAT z 23% do 5%.

Należy podkreślić, że postulowana obniżka spowodowałaby w niektórych przypadkach znaczące różnice w poziomie opodatkowania podobnych w istocie świadczeń oferowanych w sektorze gastronomicznym oraz w handlu detalicznym, i tym samym naruszenie zasady równego opodatkowania takich towarów/usług. Przyjęcie takiego rozwiązania oznaczałoby bowiem, że przykładowo alkohol, niektóre napoje owocowe i warzywne, woda butelkowana

³ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L 347 z 11.12.2006, s.1, z późn. zm.)

⁴ Podkreślenie własne

w lokalu gastronomicznym byłyby opodatkowane 5% stawką VAT, natomiast w placówce handlowej – stawką 23%.

Taka sytuacja, poza znaczącymi skutkami budżetowymi, które wystąpiłyby w wyniku postulowanej obniżki stawek VAT, mogłaby istotnie różnicować zasady opodatkowania świadczeń realizowanych przez podmioty z branży gastronomicznej w porównaniu do transakcji wykonywanych przez podmioty zajmujące się sprzedażą detaliczną i w efekcie prowadzić do zaburzeń warunków konkurencji. Powyższe nabiera szczególnego znaczenia w odniesieniu do wyrobów alkoholowych i trudno znaleźć uzasadnienie dla obniżenia stawki dla tych towarów w kontekście odpowiedzialnej polityki społecznej i zdrowotnej.

Jednocześnie, z uwagi na konieczność prowadzenia odpowiedzialnej polityki gospodarczej i społecznej, w obecnej sytuacji gospodarczej i społecznej, w szczególności spowodowanej skutkami pandemii COVID-19 i inflacją będącą wynikiem rosnących cen na rynkach energii i surowców energetycznych, obecne działania w zakresie VAT skupiają się na wsparciu dla wrażliwych społecznie obszarów, które są w szczególności narażone na negatywne konsekwencje takich sytuacji. Wzrost cen energii stanowi znaczne obciążenie finansowe zwłaszcza dla gospodarstw domowych, ale także dla uczestników rynku czyli przedsiębiorców, dla których ceny tych produktów stanowią składniki kosztów produkowanych towarów i świadczonych usług.

Dlatego też w ramach tzw. tarczy antyinflacyjnej zostały podjęte działania zmierzające do obniżenia stawek podatku VAT na takie towary jak: gaz ziemny, energia elektryczna i energia ciepła. Wskazane rozwiązania w zakresie czasowej obniżki stawek VAT na dostawy energii elektrycznej, gazu ziemnego i dostaw ciepła powinny również wpłynąć korzystnie na sektor gastronomii.

W chwili obecnej nie jest natomiast realizowane generalne modyfikowanie obecnego systemu stawek podatku VAT.

W kwestii uznania usług gastronomicznych za koszty uzyskania przychodów należy wyjaśnić, że na gruncie ustawy PIT⁵ oraz ustawy CIT⁶ nie zostały wyłączone z kosztów podatkowych wydatki poniesione na zakup usług gastronomicznych.

Na podstawie ogólnej definicji kosztu podatkowego, za taki koszt uznaje się wydatek poniesiony w celu uzyskania przychodu, zachowania lub zabezpieczenia jego źródła, gdy nie został on wymieniony w zamkniętym katalogu wydatków niezaliczanych do kosztów podatkowych.

W katalogu tym wymienione zostały między innymi koszty reprezentacji, w szczególności poniesione na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych. Wydatki tego rodzaju nie mogą być ujęte w kosztach podatkowych.

Zatem wydatki poniesione na usługi gastronomiczne podlegają wyłączeniu z kosztów podatkowych wyłącznie w przypadku, gdy są to koszty reprezentacji. W pozostałych

⁵ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.).

⁶ Ustawa z dnia 15 lutego 1991 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1800, z późn. zm.).

przypadkach, jeżeli spełniają ogólną definicję kosztu podatkowego, mogą być ujęte w tej kategorii.

Dla oceny czy konkretny wydatek poniesiony na usługi gastronomiczne, nie jest wydatkiem na cele reprezentacji oraz czy spełnia ogólną definicję kosztu podatkowego, konieczna jest analiza całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

W kwestii natomiast pomocy z Krajowego Planu Odbudowy z informacji uzyskanych z Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej wynika, że w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (dalej: KPO) realizowana będzie inwestycja A1.2.1. Inwestycje dla przedsiębiorstw w produkty, usługi i kompetencje pracowników oraz kadry związane z dywersyfikacją działalności, skierowana do przedsiębiorstw (MŚP) z sektorów, które najbardziej ucierpiały w wyniku pandemii i jej skutków, w tym gastronomii oraz cateringu. Wsparcie mają otrzymać projekty mające na celu rozszerzenie lub zmianę profilu działalności przedsiębiorstw z sektora, obejmujące przede wszystkim inwestycje w bazę usługową lub produkcyjną, podnoszenie kwalifikacji pracowników, a także usługi rozwojowe na rzecz wspieranych MŚP. Aktualnie Ministerstwo Funduszy oczekuje na wydanie Decyzji Implementacyjnej.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia

Ministra Finansów

Dyrektor

Departamentu Podatku od Towarów i Usług

Paweł Selera

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów